

عنوان مقاله:

تلف حکمی و آثار آن در حقوق ایران و فقه امامیه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم اسلامی، پژوهش های دینی و حقوق (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیدسجاد خالویی تفتی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه ولی عصر رفسنجان (عج)، کرمان، ایران

محمدجواد عباسی نژاد - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد حقوق خصوصی ی دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از تقسیم بندی هایی که در فقه امامیه و حقوق برای اتلاف صورت می گیرد، تقسیم اتلاف به اتلاف حقیقی و اتلاف حکمی است. در اتلاف حکمی، با وجود آنکه عین مال باقی مانده اما مالیت و ارزش آن مال از بین می رود یا به نحوی از انحاء با وجود عین مال، سلطنت مالک بر روی مال خودش از بین میبرد. بررسی خصوصیات تلف حکمی و مصادیق آن در حقوق ایران و فقه امامیه اهمیت زیادی دارد بویژه آنکه با قواعد حاکم بر اتلاف حقیقی متفاوت بوده و حتی این امر منجر شده است تا برخی از فقها تلف حکمی را مشمول قاعده اتلاف ندانند. آنچه از کلام فقها و بررسی حقوق ایران روشن می گردد، آن است که تلف حکمی نیز موجب ضمان است و حتی اگر آن را شامل قاعده اتلاف ندانیم بنابر قواعدی دیگر از جمله قاعده لا ضرر یا قاعده اعتداء حکم بهضمان در مورد آن داده میشود. مهمترین مصادیق تلف حکمی در فقه امامیه در باب غصب و خیارات مطرح میشود و همچنین ذیلمبحث قاعده اتلاف در کتب قواعد فقهی به این قسم پرداخته شده است. در حقوق ایران نیز می توان در ارتباط با اقاله، خیارات ومبحث غصب به مهمترین مصادیق تلف حکمی و آثار آن اشاره داشت.

کلمات کلیدی:

تلف، تلف حقیقی، تلف حکمی، غصب، اقاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1306913>

